

171. Kornmodsglansen ved Midnatstid.

(Serenade.)

Allegretto quasi andantino.

P. E. Lange-Müller.

p

1. Korn-mods - glan - sen ved Mid-nats - tid lys - ner bag fjer - ne
2. Gjem-mer Du Øn - - sker dybt i din Sjæl, saa laa dem mod Him - len

p

Sko - ve. Skjøn Jomfru, Du træ - de til Vin-du-et hid, nu er det ej Tid at
hæ - ves; naar Sjerner-ne fal - de, da ved Du vel, ønsker man ik - ke for.

p *smorz.*

so - vel 1. 2. Se ud, se ud! thi Nat - ten funk - ler med Stjer - ne -
gjæ - ves.

1. 2. 3. *p*

skud. 3. Ønsk ik - ke til - ba - ge den Tid, derforhen, og

cresc.

Sommerens fal - men - de Blom - mer; ønsk kun, at de rø - deste Ro - ser i - gjen maa

p *smorz.*

blomstre næste Skær - som - mer. Se ud, se ud! thi Nat - ten funkler med Stjer - ne - skud.